

Sygnatura akt VI Ka 423/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 grudnia 2019 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Protokolant Dominika Koza

po rozpoznaniu w dniach: 18 czerwca 2019 r., 20 sierpnia 2019 r., 31 października 2019 r., 20 grudnia 2019 r.

sprawy **M. F.** ur. (...) w S.

syna H. i I.

oskarżonego z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 12 marca 2019 r. sygnatura akt II W 680/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

- zmienia punkt 1 zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary grzywny do wysokości 2000 zł (dwa tysiące złotych);
- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. S. kwotę 826,60 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 154,60 zł (sto pięćdziesiąt cztery złote i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, a nadto kwotę 86,90 zł (osiemdziesiąt sześć złotych i dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Okręgowego własnym samochodem, w sumie 913,50 zł (dziewięćset trzydzieści złotych i pięćdziesiąt groszy);
- zwalania oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 423/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1 CZĘŚĆ WSTĘPNA**0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 12 marca 2019r - sygn. akt II W 680/17

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. F.	<ul style="list-style-type: none"> - przedmiot działalności spółki (...) z siedzibą w Z., - nieformalny podział zadań pomiędzy F. a K. (noszącym wówczas nazwisko D.), - brak sprawowania przez oskarżonego nadzoru nad sprawami finansowymi spółki, w tym rzetelnością i terminowością odprowadzania świadczeń podatkowych, - bezprawne rozporządzenie majątkiem spółki przez K. pod koniec (zimą) 2015r., tj. środkami pieniężnymi oraz wyposażeniem, 	uzupełniające przesłuchanie oskarżonego	203 - 204

		- przekazanie K. w 2014r. gotówki z przeznaczeniem jej na zapłatę należności podatkowych. Powyższe fakty dotyczyły obu zarzuconych oskarżonemu i przypisanych mu wykroczeń skarbowych		
2.1.1.2.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	zeznania świadka P. A. (k 290 - 291)	Świadek w pełni potwierdził wersję oskarżonego o ich spotkaniu mającym miejsce w restauracji (...) w W. z udziałem R. K. oraz fakt, iż pożyczył wówczas F. określoną kwotę pieniężną, którą ten przeznaczył na uregulowanie

		<p>podatków i w tym celu na miejscu wręczył K..</p> <p>Okoliczności podnoszone przez świadka znajdowały pełne oparcie w wyjaśnieniach oskarżonego i nie było jakichkolwiek dowodów mogących taką wersję skutecznie podważyć. Fakt, miejsce i cel przekazanie gotówki oraz fakt do czyich rąk ona ostatecznie trafiła należało przeto uznać za z całą pewnością udowodnione. Sąd Okręgowy przyjął jednak - w ślad za zeznaniami A., że zdarzenie powyższe nastąpiło w roku 2014, po tym jak świadek opuścił zakład karny. Nikt inny momentu czasowego zdarzenia nie precyzował.</p>
--	--	--

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	1. Obraza przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść wyroku- tj. art. 170 § 1 pkt 2 oraz art. 5 kpk w zw.z art 6 kpk poprzez niesłuszne	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego oraz brak należytego uzasadnienia stanowiska w tym zakresie, a także stojące w sprzeczności z prawdą stwierdzenie, jakoby wniosek ten zmierzał do przedłużenia postępowania, co w znacznym stopniu ograniczyło prawo oskarżonego do obrony.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się częściowo zasadny, gdyż przesłuchanie P. A. i R. K. w charakterze świadków mogło przyczynić się do należytego wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza do zweryfikowania linii obrony oskarżonego sprowadzającej się do tezy podziału czynności w spółce i obarczenie K. sprawami "finansowymi", a także przekazania mu określonych kwot pieniężnych dla uregulowania zobowiązań podatkowych. Nadto do tezy "zdefraudowania" przez K. majątku firmy.</p> <p>Zgłoszenie powyższych wniosków dowodowych z całą pewnością nie było ukierunkowane wyłącznie na niezasadne przedłużenie postępowania.</p> <p>Z kolei, nie było możliwe przesłuchanie jako świadków osób określonych we wniosku: "pani B., pan K. i pan B. M." wobec braku bliższego sprecyzowania ich danych personalnych i niemożności wezwania na rozprawę. Zarzut apelacji w tej części zasadny nie jest.</p> <p>Dla odtworzenia tła inkryminowanych w przedmiotowej sprawie zdarzeń oraz ich</p>		

<p>dalszych następstw nie był pochopny wniosek o dopuszczenie dowodu z materiałów postępowania przygotowawczego, jakie toczyło się w K. w Z. przeciwko M. F. o groźby karalne wobec R. K.. I w tym wypadku trudno zgodzić się z twierdzeniem, iżby wniosek ów zmierzał wyłącznie do przedłużenia postępowania karnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak przeprowadzenia dowodów z przesłuchania P. A. i R. K. oraz z materiałów postępowania przygotowawczego w żadnej mierze nie mógł doprowadzić do rozstrzygnięcia uniewinniającego, ponieważ to uchybienie mogło zostać konwalidowane w postępowaniu odwoławczym, co Sąd Okręgowy uczynił.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>2. Obraza przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść wyroku - -tj.art. 167 kpk w zw. z art. 172 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 440 kpk poprzez brak zawezwania, a następnie przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy zawnioskowanymi świadkami, co stanowiło zasadniczą okoliczność powołaną na korzyść oskarżonego, albowiem prowadziło do weryfikacji jego twierdzeń { oraz podważenia tez wynikających z aktu oskarżenia },</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	w konsekwencji skutkujące rażąco niesprawiedliwością orzeczenia.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wniosek okazał się niezasadny. Przepis art. 172 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks nie przewiduje bowiem obligatoryjnego charakteru powyższego dowodu, nawet w przypadku rozbieżności pomiędzy relacjami przesłuchanych osób. Jego przeprowadzenie jest wskazane o tyle, o ile może się to przyczynić do wyjaśnienia owych rozbieżności.</p> <p>W badanym przypadku bezprzedmiotowe było konfrontowanie oskarżonego z osobami o niesprecyzowanych bliżej personaliach wobec niemożności ich przesłuchania jako świadków. Podobnie - z R. K., którego przesłuchanie również możliwe nie było. Z kolei, kompletnie nie celowe byłoby skonfrontowanie M. F. z P. A., skoro ten przed Sądem Okręgowym potwierdził de facto wersję oskarżonego w zakresie przekazania gotówki K. z przeznaczeniem jej na zaspokojenie należności publicznoprawnych.</p>		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Nie doszło do uchybień sygnalizowanych przez obrońcę.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>3. Obraza przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść wyroku - tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art 5 § 2 kpk polegająca na oparciu orzeczenia w przedmiotowej sprawie tylko na części materiału dowodowego, która zdaniem Sądu potwierdziła oskarżenie, z pominięciem dowodów, które je podważały, co stanowiło skutek przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, w sposób uniemożliwiający ustalenie prawdy obiektywnej i sformułowanie w ramach tej oceny niesłusznych merytorycznie wniosków, iż oskarżony dokonał zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego w sprawie nie pozwala na przyjęcie jego sprawstwa</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się kompletnie niezasadny i świadczył jedynie o niezrozumieniu przez obrońcę znaczenia podnoszonych twierdzeń. Jest bowiem rzeczą oczywistą i jednoznacznie zrozumiałą, że w przypadku poczynienia przez Sąd ustaleń faktycznych o określonej treści muszą one bazować na tych fragmentach materiału dowodowego, które ustalenia te potwierdzają. Sąd wówczas z takich czy innych przyczyn odmawia wiary elementom materiału dowodowego</p>		

o wymowie przeciwnej. Nie jest fizycznie możliwe dokonanie ustaleń faktycznych o określonej treści równocześnie w oparciu o wykluczające się fragmenty materiału dowodowego.

Możliwe i wyobrażalne jest to na gruncie jednej grupy dowodów, jakiej daje się wiarę, przy odmówieniu wiary - siłą rzeczy - innej grupie dowodów wskazującej odmienny przebieg wypadków.

Ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego - również po przeprowadzeniu uzupełniających dowodów w odwoławczej fazie procesu - okazały się ostatecznie trafne i nie doszło tu do przekroczenia granic zakreślonych przez art. 7 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. Końcowe ustalenia oraz oceny faktyczne i prawne Sądu I instancji były prawidłowe i uprawniały do przyjęcia, że M. F. dopuścił się obu przypisanych wykroczeń skarbowych.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Do sygnalizowanych przez obrońcę uchybień nie doszło.

10KOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok utrzymano w mocy z zakresie stwierdzenia sprawstwa i winy oskarżonego, a także prawnej kwalifikacji przypisanych mu czynów.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Materiał dowodowy, także po uzupełnieniu go przez Sąd Okręgowy, w szczególności w następstwie przesłuchania w charakterze świadka P. A. nie upoważniał do stwierdzenia braku sprawstwa i winy oskarżonego, a w konsekwencji nie dawał podstaw do wydania rozstrzygnięcia uniewinniającego.</p> <p>Sąd I instancji pochopnie i niesłusznie oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie jako świadków: P. A. i R. K., mimo że miały one znaczenie dla prawidłowości rozstrzygnięcia. Mogły one bowiem potwierdzić lub zaprzeczyć linię obrony M. F.. Z całą pewnością natomiast nie zmierzały one li tylko w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania - jak przyjął to Sąd Rejonowy.</p> <p>Sąd odwoławczy uwzględniając wnioski dowodowe obrońcy odebrał zeznania od P. A., zaś R. K. nie zdołał przesłuchać. Wniosek o przesłuchanie tego ostatniego ostatecznie oddalił, lecz w oparciu o art. 170 § 1 pkt 4 kpk w zw z art. 113 § 1 kks w obliczu niemożności przeprowadzenia tego dowodu. Sąd Okręgowy dla jasności obrazu sprawy włączył też w poczet materiału dowodowego odpisy dokumentów z postępowania w sprawie gróźb karalnych prowadzonego w KMP w Z. { vide: k 222 - 247 }. Miały one jednak znaczenie jedynie pomocnicze. Niemożliwe było natomiast przesłuchanie w roli świadków dalszych osób, jakich dotyczył</p>	

pierwotny wniosek obrońcy, wobec braku bliższych ich danych personalnych umożliwiających identyfikację i wezwanie na rozprawę.

Sąd II instancji dał wiarę oskarżonemu - w kontekście relacji A., że w prowadzonej przez firmie, gdzie pełnił funkcję prezesa zarządu doszło do nieformalnego podziału czynności, w wyniku którego F. zajmował się sprawami „technicznymi”, a K. sprawami „finansowymi”. Rzecz jednak w tym, że w zakresie problematyki obowiązku terminowego wywiązywania się ze świadczeń podatkowych podobne nieformalne podziały dokonane wyłącznie ustnie nie odgrywały żadnego dosłownie znaczenia prawnego.

Istniała natomiast możliwość, by zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r - Ordynacja podatkowa wyznaczyć osobę, do obowiązków której należałoby obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot. Niezbędnie oczywiście wówczas pozostawałoby zgłoszenie takiemu organowi danych personalnych wspomnianej osoby w terminie określonym w ustawie. Taką osobą mógł być przykładowo R. K.. W przeciwnym wypadku, przy braku formalnego wyznaczenia osoby odpowiedzialnej w trybie powyższego przepisu, powinność terminowego obliczania i pobierania podatków oraz odprowadzania nich na konto właściwego Urzędu Skarbowego spoczywała w dalszym ciągu na oskarżonym i wspomniane wyżej niesformalizowane podziały obowiązku tego z M. F. nie zdejmowały. Nie tłumaczyły oskarżonego twierdzenia, że nie wiedział o tym i nie dysponował w powyższej mierze dostateczną wiedzą i świadomością skoro zdecydował się na prowadzenie firmy budowlanej i pełnienie weń funkcji najistotniejszej - tj. prezesa zarządu.

Sąd Okręgowy za wiarygodne uznał także twierdzenia oskarżonego, że wręczył K. określoną kwotę pieniężną z przeznaczeniem jej na uregulowanie zobowiązań podatkowych. Fakt wręczenia gotówki wymienionemu oraz cel, w jakim to nastąpiło znajdował bowiem oparcie w zeznaniach świadka A. i nie było żadnych przesłanek, by F. w tej kwestii nie wierzyć. W najmniejszym stopniu nie zmieniało to jednak ocen prawnych poczynionych w sprawie.

Obowiązkiem oskarżonego jako prezesa zarządu było zadbanie, aby zobowiązania podatkowe zostały prawidłowo naliczone i terminowo odprowadzone

na konto właściwego Urzędu Skarbowego, nie zaś „wyręczenie się” w tej sferze inną osobą w przeświadczeniu, że kwestie te ona załatwi. Niezależnie od powyższego omawiane zdarzenie miało miejsce - jak wynikałoby z relacji A. - w roku 2014, po tym jak świadek opuścił zakład karny. A. w trakcie przesłuchania na rozprawie odwoławczej tak właśnie umiejscawiał powyższe zajście w czasie. W rozpatrywanej sprawie rozchodziło się natomiast o zaległości podatkowe za okres pomiędzy 20 marca 2015r do 20 grudnia 2016r, czyli przedział czasowy dużo późniejszy. Wręczone K. pieniądze siłą rzeczy musiały dotyczyć okresu wcześniejszego.

Przekazanie gotówki K. nie mogło tym samym wywrzeć wpływu na uwolnienie M. F. od sprawstwa i winy. Sąd odwoławczy uwierzył również oskarżonemu, że K. przywłaszczył sobie środki pieniężne, a także sprzęt i wyposażenie należące do firmy, „zdefraudował” je, po czym „zniknął” - tak jak przedstawiał to F.. Również i ta okoliczność nie uchylała jednak jego odpowiedzialności za prawidłowe i terminowe odprowadzanie zobowiązań podatkowych. Jak wyjaśniał sam oskarżony, zaszłości te miały mieć miejsce pod koniec roku 2015 - zimą 2015, a zatem w okresie gdy zaległości podatkowe objęte przedmiotowym postępowaniem już istniały. Oznaczało to, iż za okres wcześniejszy - przed zimą 2015r - podatki nie były jednak płacone.

Wszystko powyższe stanowiło następstwo rażącego zaniedbań oskarżonego w zakresie nadzoru nad prawidłowością i terminowością wywiązywania się firmy, którą kierował ze zobowiązań podatkowych względem Skarbu Państwa.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.15.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Wyrok zmieniony poprzez obniżenie wymierzonej w punkcie 1 grzywny do kwoty 2000 { dwa tysiące } - zł.

Zwięźle o powodach zmiany

Sąd Okręgowy uznał, że okoliczności sprawy, zwłaszcza w obliczu strat poniesionych przez oskarżonego, a spowodowanych samowolnymi i bezprawnymi

działaniami współnika, jak również biorąc pod uwagę naiwność i nieporadność życiową oskarżonego w tak istotnej sferze jak zobowiązania podatkowe przedsiębiorcy powalają uznać, że natężenie złej woli po stronie M. F. kształtowało się na poziomie niższym niż w przypadkach analogicznych. Stopień zawinienia oskarżonego ocenić tym samym należało łagodniej niż uczynił to Sąd I instancji. To z kolei zezwalało na złagodzenie rozmiaru orzeczonej grzywny. Tak ukształtowana kara jest - w ocenie Sądu odwoławczego - adekwatna do faktycznego stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej czynów, których się dopuścił i powoli na pełną realizację celów zapobiegawczych, wychowawczych i oddziaływania społecznego.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Zasądzono od skarbu państwa na rzecz adwokat A. S. kwotę 826,60 zł, tym 154,60 zł podatku VAT tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym, a nad to 86,90 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Okręgowego własnym samochodem. w sumie 913,50 zł	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	Po myśli art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi skarb państwa. Wzięto pod uwagę fakt, że M. F. jest aktualnie pozbawiony i odbywa karę wymierzoną w innej sprawie.

1PODPIS
Sędzia Arkadiusz Łata

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie za wykroczenia skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks oraz z art. 57 § 1 kks w zw. z art 9 § 3 kks		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana